

ΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίᾳ ..	» » 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίσ. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπαξ	λεπτά 40
» » » δις	» 25
» » » τρίς καὶ τετράκις »	20
» » » πεντάκις καὶ ἑξακις »	15

Γραφεῖον τῆς Ἐρας ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ἐρας τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ἐρας».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 9]21 Φεβρουαρίου 1877.

Νέφος μικρὸν ἀλλὰ μελανὸν κατὰ τὴν λήξαντες ἐβδόμαδα ἐσκίασε τὰς τρυφερὰς τέως σχέσεις τῆς Καμαρίλας πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην. Φαίνεται ὅτι αἱ αὐτῆραὶ παρατηρήσεις τῆς Ἀγγλίας, ἡ ἀμφίβολος διάθεσις τοῦ Γερμανικοῦ ἀνακτοβουλίου καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῆς Ῥωσίας ἐπέσχον τὸν ἑτέριον παῖδα ἀπὸ τῆς ἀντισυνταγματικῆς κατωφερείας, ἣν εἶχεν ἀρχίσει τρέχων. Ὁ Μαχμούτ Δαματ πασᾶς δυσανασχέτεϊ ἐπὶ τούτῳ καὶ οὐδόλως ἀποκρύπτει τὴν δυσαρέσκειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν βεζύρην, ὃν ζητεῖ νῦν ν' ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ Τζεβδὲτ πασᾶ, οὗτινος ἡ εὐπείθεια ἀνταποκρίνεται κάλλιον εἰς τὰς δικτατορικὰς καὶ αὐθαιρέτους τάσεις τοῦ Μαχμούτ. Ἐτερον κόμμα ἐν τῷ Σεραιίῳ, κατὰ τὸ πλεῖστον συγκείμενον ἐκ τῶν γυναικῶν, προσωθεὶ τὸν Ρεούφ πασᾶν βουλιμιῶντα ἐπίσης πρὸς τὸν τίτλον τῆς Ὑψηλότητος. Τὸ μέλλον θέλει μᾶς δεῖξει προσεχῶς τίς ὁ νικήσων.

Αἱ μετὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβινίου διαπραγματεύσεις προβαίνουν, ἀλλ' ὅσῳ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ ἡγεμόνος Μιλάνου δείκνυνται προσηνεῖς καὶ μέτριοι εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀπαιτήσεις, τόσῳ ἡ Πύλη καθίσταται σύνοφρος καὶ ἀνύσυχος ὑποπτεύεται νομίζω, ὅτι ἡ Ῥωσία ἀπεδέξατο τὸ σχέδιον νὰ τηρήσῃ τὴν ἐνοπλον εἰρήνην ἕως μέχρι τῆς παντελοῦς ἐξαντλήσεως τῆς Πύλης, ἡ δὲ πολυμερὴς ἀπόφασις, ἡ ληφθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀποδεικνύει ἀρκούντως τὴν ὑπαρξίν τοιούτων ὑπονοιών. Ἀπεφασίσθη ν' ἀγωνισθῇ διπλωματικῶς ἐν Εὐρώπῃ ἡ Πύλη, ὅπως κατορθώσῃ τὴν Ῥωσίαν ν' ἀφοπλισθῇ. Ἰσως δὲ ἡ συντομωτέρα ὁδὸς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦτου ἦτοίεν εἶναι μία ἐπίσημος mise en demeure πρὸς τὴν Ῥωσίαν καὶ μία αἰτιολογικὴ ὁμοιόμορφος διακοίνωσις πρὸς τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια, ἐρειδομένη ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ 1856 καὶ 1871.

Τὴν πληροφορίαν, περὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ἔχω ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ἐὰν δὲ μὴ πλανῶμαι, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς προχθὲς κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην κατὰ παρακίνησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ὁ ἐσχάτως ἐκφωνηθεὶς λόγος τοῦ λόρδου Δέρβυ καὶ ἡ δύνάμις μεθ' ἧς ἐπέρριψε ἐπὶ τοῦ Τσάρου πᾶσαν τὴν εὐθύνην ἐνδεχομένου πολέμου, ἐὰν μὴ ὦσιν ἀποδείξεις, εἰπὶν ὅμως ἐνδείξεις τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν συναδέλφων τοῦ λόρδου Salisbury ὡς πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Πύλης.

Ἡδὴ ψιθυρίζεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χαλῆλ Σερίφ πασᾶ ὡς μέλλοντος ν' ἀπέλθῃ προσεχῶς εἰς Εὐρώπην ἐπὶ πολιτικῇ σκοπῇ, καίτοι δὲ οὗτος δὲν ἀνομολογεῖ εἰσέτι τὴν ἀποστολὴν του, ἀφίνει ὅμως τοῖς ἐρωτῶσι νὰ ὑπονοῶσιν ὅτι τὸ ταξιδίον του ἔξει ὑψίστην σπουδαιότητα. Ὁ Χαλῆλ εἶναι ἀληθὲς, ἔστι λίαν τετριμμένος ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐντελὴς ἄχρηστος, ὡς τινες ἐνταῦθα ἀξιοῦσιν. Τηρεῖ ζωρὸν τὸ μνημονικὸν καὶ τὴν γνωστὴν αὐτοῦ παρουσίαν πνεύματος περὶ τὰς ἀπαντήσεις. Μόνην δυσχερεῖαν τινὰ ἀπέκτησε νῦν κατὰ τὸ προφέρειν, ὅπερ φαίνεται μοι ἀνεπαίσθητος τις παχύσις τῆς γλώσσης, πιθκὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἡλικίας, ἐξ ἧς ἔπαθε κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς περιζώσεως τοῦ Σουλτᾶν Χαμίτ.

Νέοι φόροι.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1877 ἐψηφίσθη ὡς γνωστὸν δὲ, οὐδεμίαν ἐκ τῶν πολιτικῶν μερίδων ἐξ ὧν καταρτίζεται ἡ βουλὴ, προέτεινε σύστημά τι οικονομικόν, δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἤθελε θυνθῇ συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ Πανελληνίου, νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ἔνεκα τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν 10 ἑκατομμυρίων προκύψοντος ἐλλείμματος καὶ εἰς παρασκευὴν τῶν μέσων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ὥστε σήμερον ἡ τιμὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέσις ἐν τῷ ἀνταρκτικῷ κόσμῳ, ἐπιβάλλουσι τόσῳ μᾶλλον τὴν ἀνάγκην νέων φόρων, ὅσῳ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες, δι' ἐκουσίαν ἐράνην καὶ προαιρετικῶν συνεισφορῶν ἀνέλαβον τὴν γενναίαν πρωτοβουλίαν τοῦ νὰ προκρίνωσι τὰ παρ' ἡμῖν ὑφιστάμενα δύο πανελλήνια ταμεῖα, τὸ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τὸ τῆς ἐπιτροπείας πρὸς σχηματισμὸν ἐθνικοῦ στόλου.

Ἀλλ' ἡ ἐπιβολὴ νέων φόρων κατὰ φυσικὸν λόγον ἐμελλε νὰ προκαλέσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως τῆς φορολογικῆς ἡμῶν νομοθεσίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰσοτέρας τῶν φόρων ἐπιβολῆς εἰς ἀπάσας τὰς παραγωγικὰς τάξεις τοῦ ἔθνους. Καὶ ἀληθῶς, ἀπαντες ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ κινητὴ περιουσία, ἡ ἀπὸ τινος χρόνου ἀναπτυχθεῖσα, δὲν ὑπόκειται εἰς τὰ βάρη εἰς ἃ ὑποβάλλεται ἡ ἀκίνητος περιουσία καὶ ἰδίως ἡ γεωργία.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐποχὴν τῆς οικονομικῆς ἡμῶν διοργανώσεως, τὰ δημόσια βάρη ἐπεβλήθησαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, εἰς τὰ ζῶα, τὰς κυ-

ψέλας τῶν μελισσῶν καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

Κατὰ δὲ τὸ 1836, εἰσήχθησαν οἱ φόροι τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου οἵτινες διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἐτροποποιήθησαν· ἀλλ' ἰδίως, οἱ φόροι τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου καίτοι τροποποιηθέντες μεταγενέστερον ἐπὶ τὸ ταμειωτικώτερον, εὐλόγως θεωροῦνται σήμερον ὡς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἄπαντες ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὰ κέρδη τῆς κινητῆς περιουσίας, τὰ κέρδη, λέγω, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἱδρυθεῖσων παρ' ἡμῖν ἐταιριῶν φορολογοῦνται λίαν ἀνεπαρκῶς καὶ δυσαναλόγως πρὸς τὰ ἐπιβεβλημένα βάρη εἰς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν.

Ἡ ἀναθεώρησις λοιπὸν ἢ ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς φορολογικῆς ἡμῶν νομοθεσίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰσοτέρας τῶν φόρων ἐπιβολῆς, εἶναι ἔργον αὐστηρῆς δικαιοσύνης καὶ καθήκον τοῦ νομοθέτου. Ἀλλὰ λέγων ἰσοποίησιν τῶν φόρων, οὐδόλως ταυτίζω τὴν ἀκίνητον μὲ τὴν κινητὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἐννοῶ τὴν ἰσότητά σχετικῶς πρὸς τὴν φύσιν ἑκατέρας. Καθόσον ὁ μὲν κύριος ἀκινήτου ἰδιοκτησίας κινδυνεύει πολλάκις ἔνεκα θεομηνίας ἢ ἀτμοσφαιρικῶν περιστάσεων ν' ἀπολέσῃ τὴν ἐτήσιαν αὐτοῦ πρόσοδον, ἀλλ' οἱ κίνδυνοι οὗτοι δὲν ἀπειλοῦσι τὴν καταστροφὴν τῆς ὅλης περιουσίας αὐτοῦ, καθότι ἡ γῆ σαλεύεται ἀλλὰ δὲν πίπτει. Ὁ δὲ καταβαλὼν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας, εἰς δάνεια κτλ. κινδυνεύει πολλάκις ν' ἀπολέσῃ τὴν ὅλην αὐτοῦ περιουσίαν ἢ σπουδαίαν μερίδα αὐτῆς. οὐ μόνον ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐπιχείρησις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ἢ ἐκκαθάρισεως αὐτῆς. Ἀλλως δὲ, ἡ κινητὴ περιουσία ζωηρότερον καὶ συχνότερον κυκλοφοροῦσα, ὑπόκειται πλειστάκις εἰς φόρον κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἡ ἀκίνητος ἄπαξ μόνον φορολογεῖται. Λέγων λοιπὸν ἰσοποίησιν τῶν φόρων τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν, δὲν ἐννοῶ τὴν ταυτότητα, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὴν φύσιν ἑκατέρας τῶν περιουσιῶν τούτων ἰσοποίησιν τῶν φόρων.

Τὴν ὁμαλωτέραν καὶ ἰσοτέραν ταύτην τῶν φόρων ἐπιβολὴν σκοποῦται ἢ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ τῆς βουλῆς, προτείνειν πρῶτον μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἀμέσου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν ἀπατῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἱδρυμένων τραπέζων, 12 μὲν τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, 8 δὲ τῆς Ἰονικῆς καὶ 4 0]0 τῆς πιστωτικῆς καὶ βιομηχανικῆς.

Δεύτερον δὲ, προτείνειν νὰ ἐπιβληθῇ φόρος 3 τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, τῶν ναυτικῶν τραπέζων καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου· τὸν αὐτὸν δὲ φόρον τῶν 3 τοῖς 0]0 ἐπιβάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν τῶν τραπέζιτων. Ὡς τραπέζιτας δὲ θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς διαχειριζομένους πλεόν τῶν 500,000 δραχμῶν.

Περὶ τῆς προτεινομένης φορολογίας τῶν κερδῶν τῶν Τραπεζῶν, παρατηρῶ ὅτι ἄπαντα τὰ παραγωγικὰ ἔργα δι' ὀργανικῆς τινὸς ἀλληλουχίας συγκαταόμενα, ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον σύστημα τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας· καθὼ δὲ τοιαῦτα, ἄπαντα εἰσὶν ὠφέλιμα καὶ λυσιτελῆ, πρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν λειτουργοῦντα, τὴν προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ τὴν θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν· ἰδίως ὅμως τὰ ἔργα τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, τὰ ἔργα τῶν Τραπεζῶν θεωροῦνται εὐλόγως ὡς τὰ λυσιτελέστατα, καθ' ὅσον δι' αὐτῶν ἰδίως προάγονται αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ βιομηχανικὴ τῶν ἐθνῶν δραστηριότης. Διὰ τῆς συστάσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ διὰ τῆς τρα-

πεζικῆς πίστεως, τὰ διεσπαρμένα ἐν τῇ κοινωνίᾳ κεφάλαια συμπυκνούμενα δι' ἐκδόσεως μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, δι' ἰδιωτικῶν καταθέσεων κ.τ.λ. διοχευτεῦνται εἰς τοὺς διάφορους κλάδους τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ ζωογονοῦσιν αὐτούς. Ἐνεκα δὲ τούτου, ὅσον ἡ πίστις τῶν Τραπεζῶν παχιοῦται, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει ἡ εὐεργετικὴ αὐτῶν ἐνέργεια καὶ ἡ βιομηχανικὴ δραστηριότης.

Τοιοῦτον τρόπον κατὰ μὲν τὸ 1846, ἦτοι μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὠφείλοντο εἰς αὐτὴν ἐκ προεξοφλήσεων καὶ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ, δραχ. 6,050,000.

Κατὰ τὴν λήξιν τοῦ 1856, ἦτοι μετὰ δεκαετίαν, δραχ. 10,300,000.

Κατὰ τὸ 1866, ἐκ προεξοφλήσεων καὶ διαφόρων δανείων δραχ. 41,300,000, ἐξ ὧν 8,000,000 παρὰ τοῦ δημοσίου.

Τέλος δὲ κατὰ τὸ 1876, «75,300,000»—ἐξ ὧν παρὰ μὲν τοῦ δημοσίου «18,700,000» παρὰ δὲ τῶν γεωργοκατηματιῶν «6,300,000».—

Ἐξ οὗ δὴλον, ὅτι αἰείποτε ἡ βιομηχανία καὶ αἱ τραπεζικαὶ ἐργασίαι αἱ ἐμψυχοῦσαι καὶ ἐπιβοηθοῦσαι αὐτὴν, συγχρόνως καὶ παραλλήλως ἀναπτύσσονται.

Ὁ Sully ὀρθῶς ἀπεφώνησε, ὅτι αἱ ἀρροῦραι καὶ αἱ νομαὶ εἰσὶν οἱ δύο μαστοὶ τῆς χώρας, ἀλλ' ὅμως, ὅπως καταστῶσιν ἀφθονώτεραι αἱ δύο αὗται τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου πηγαί, ἀπαιτοῦνται κεφάλαια, τῶν δὲ κεφαλαίων ἡ συμπύκνωσις καὶ ἡ πρόχειρος παροχὴ εἰς τὰς παραγωγικὰς τάξεις, δὲν κατορθοῦται ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς συστάσεως τραπέζων. Ἀλλ' αἱ τράπεζαι καὶ οἱ μέτοχοι οἱ καταβαλόντες τὰ κεφάλαια αὐτῶν πρὸς ἱδρυσιν τῶν Τραπεζῶν, δὲν πρέπει νὰ συνεισφέρωσι καὶ οὗτοι εἰς τὰ δημόσια βάρη; ἀναντιρρήτως.

Λόβωμεν λοιπὸν ὡς ὑπόδειγμα τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις βαρύτερον τῶν ἄλλων πρέπει νὰ φορολογηθῇ κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξετάσωμεν τί αὕτη ἐπλήρωσε καὶ τίνα τὰ ἐκ τῆς προτεινομένης φορολογίας πρακτικὰ ἀποτελέσματα, δι' ἄπαντα τὰ παρ' ἡμῖν ἱδρυμένα ὁμοειδῆ καταστήματα.

Κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον τοῦ 1836, «αἱ μετοχαὶ τῆς διὰ προνομίου συστηθείσης ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ἀποδεικτικά καὶ ἐξοφλητικά ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη τῆς, ἦσαν ἐλεύθερα παντὸς τέλους χαρτοσήμου». Μετὰ ταῦτα δὲ, δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1873, ἡ διάταξις αὕτη κατηργήθη καὶ τῶσαν οἱ μετοχικοὶ τίτλοι, ὅσον καὶ αἱ τοκοφόροι ὁμολογίαι καὶ αἱ ἀποδείξεις δι' ὧν πληρώνονται πρὸς τοὺς μετόχους τὰ κέρδη ἢ τὰ μερίσματα, ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον τοῦ χαρτοσήμου.

Πρὸς τοῦτο δὲ, ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὅστις κατ' ἀρχὰς περιελάμβανε εἰς δραχμάς 600, ἀνεβιβάσθη δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1867, εἰς δεκασιγχίλιας δραχμάς. Σήμερον δὲ, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἐθνικὴ τράπεζα, ἐκτὸς τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐνέα χιλιάδων δραχμῶν εἰς ἀνέρεχται τὸ ἐπὶ τῶν μερισμάτων τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ὑπεβάλλεται καὶ εἰς φόρον ἐτήσιον 12 ἐπὶ τοῖς 0]0 τῶν κερδῶν αὐτῆς, ἦτοι εἰς 528 χιλιάδας δραχμῶν. Ἀποδείξεις οἱ εἰρηνοὶ λόγοι, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ Ἰονικὴ τράπεζα ὑποβάλλονται εἰς τοὺς βαρύτερους φόρους τῶν 12 καὶ 8 τοῖς 0]0 τῶν ἐτήσιων κερδῶν. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ κύριοι λόγοι τῆς δυσμενούς ταύτης διατάξεως εἰναι πρῶτον μὲν, τὸ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως γραμματίων καὶ δεύτερον αἱ δημόσιαι ἀνάγκαι. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν, τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως γραμματίων δὲν ἀ-

πονέμεται υπό των κυβερνήσεων προς τὸ συμφέρον ὠρι-
σμένων τινῶν προσώπων, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοι-
νωνίας, καθόσον ἔνεκα μάλιστα τῆς ἐκδόσεως γραμματίων,
αἱ τράπεζαι δύνανται νὰ χορηγήσωσι τὰ κεφάλαια αὐτῶν
εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἐπὶ μετριωτέρῳ τόκῳ. Δὲν ἀρνούμαι
ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἀπονέμονται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίω-
μα τῆς ἐκδόσεως γραμματίων, δικαιουνται, ὡς ἔπραξε τοῦ-
το ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐθνι-
κῆς τραπεζῆς, τὰ τῶν ἀνὸς τινὰ ὅρον προεξοφλή-
ματος, μετριώτερον τοῦ συνήθους, νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπο-
χρέωσιν τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας συστάσεως ὑποκαταστημά-
των καὶ ταμιευτηρίων, ἢ τῆς χορηγήσεως ἐπὶ τόκῳ με-
τρίῳ, δανείων πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ γεωργούς. Ἀλλ'
ὅ,τι κατ' ἐμὲ εἶναι δυσκαταλήπτον, εἶναι ἡ ὑπολανάουσα
δυσμένεια τοῦ νομοθέτου πρὸς τὰς ἐταιρίας, πρὸς ἃς τὸ
δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως γραμματίων ἀπενεμήθη οὐ μόνον
πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
κοινωνίας. Λέγων δὲ δυσμένειαν τοῦ νομοθέτου, δὲν ἐκ-
φράζω ὑπερβολὴν, καθόσον εὐκόλως δύναμαι ν' ἀποδείξω,
ὅτι ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο παραδεκτὴ,
οἱ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς, τῶν ὁποίων τὰ μερίσματα πρό-
κειται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς φόρον 12 τοῖς 0/0, ἤθελον
ἀπολέσει ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πλεόν των 5 ἑκατομμυρίων δραχ-
μῶν. Τῷ ὅντι διὰ τῆς ἐτησίως φορολογίας των 528 χιλιά-
δων δραχμῶν, ἀφαιρεῖται ἐκ των κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς, τὸ ὄγδον ἀναλόγως λοιπὸν ἐλαττωθήσεται
καὶ ἡ ἀξία των μετοχῶν, δηλ. μετοχὴ τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα ἀντὶ τρισχιλίων δραχ-
μῶν, δι' ἀγοραπωλησίας, διὰ προικίσεως, διὰ κληρονομίας
ἢ δι' ἐξοφλήσεως ὀφειλουμένης μοι χρηματικῆς ποσότητος,
θέλει τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προτεινομένης
φορολογίας, ἐλαττωθῇ καθ' 1/8. Οὕτω λοιπὸν, ἐνῶ σήμε-
ρον οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπολαμβάνουσιν ἐ-
τήσιον κέρδος 7 1/2 ἢ 8 τοῖς 0/0, ἢτοι κέρδος ἴσον ἢ κα-
κώτερον ἑτέρων Τραπεζῶν, μὴ ἐκδιδουσῶν γραμμάτια,
οὐχ ἥττον ὅμως κινδυνεύουσιν ἔνεκα των γραμματίων, νὰ
ἀπολέσωσιν ἐκτὸς σπουδαίας τινὸς μερίδος των ἐτησίων
κερδῶν καὶ ἀνάλογον μέρος τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Ὁ δεύτερος λόγος τῆς προτεινομένης φορολογίας εἶναι αἱ
δημόσιαι ἀνάγκαι. Ἐνεκα λοιπὸν των δημοσίων ἀναγκῶν,
ἀποσπᾶτε 528 χιλιάδας δραχμῶν ἐκ των ὑπολογιζομένων
κερδῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐλαττωθε, ὡς ἐρρέθη τὰς ἰδιω-
τικῆς περιουσίας, τὴν περιουσίαν των φιланθρωπικῶν καὶ
ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλετε νὰ
προστατεύετε, κατὰ 5 τοὐλάχιστον ἑκατομύρια (1). Ἀλλὰ
κατὰ τὴν ἀδυσώπητον ταύτην ἀρχὴν των δημοσίων ἀ-
ναγκῶν, τίς ἀσφαλίζει τὰς Τραπεζὰς κατὰ τοῦ διπλασια-
σμοῦ τοῦ τοιούτου φόρου, ἐὰν ὑμεῖς μετ' οὐ πολὺν χρόνον κρί-
νητε ὅτι αἱ δημόσιαι ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσι καὶ νέαν θυσίαν
ισότιμον τῇ πρώτῃ; Ἐνὸς ἂν λοιπὸν τὸ ξῆφος τοῦτο τοῦ Δε-
μοκλέους ἐπιτρέμματα εἰς τὰ ταμεῖα των Τραπεζῶν, ἀντὶ
νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν αὐτοῖς τὰ διεσπαρμένα τῆς κοινωνίας
κεφάλαια, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ποικίλας χρεῖας τῆς
βιομηχανίας, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι θέλουσι συστηματικῶς ἀπο-
χωρεῖ ἀπ' αὐτῶν, ὅπως μὴ γίνωσι βορὰ ἰδιορρύθμου τινὸς
ταμιευτικῆς πλεονεξίας.

Μετά τὸν καταστρεπτικὸν πόλεμον τοῦ 1870, ἡ Γαλλία
ἐπιβεβαρημένη με πεντακισχίλια ἑκατομύρια φράγκων,
ἀνευ τῆς καταβολῆς των ὁποίων δὲν ἠδύνατο ν' ἀπολυ-
τρώσῃ τὴν ὑπὸ των νικητῶν καταπατουμένην χώραν, ἐπε-

λήφθη τοῦ δυσχεροῦς καὶ ἀκωνόδους ζητήματος τῆς ἀνευ-
ρέσεως νέων πόρων ἢ δὲ περὶ τούτου μέριμνα ἀνετέθη
κατὰ τὸ 1872, ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν
τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκτὸς λοιπὸν παντοίων ἄλλων φόρων,
ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ προέτεινε καὶ φόρον 3 ἐπὶ τοῖς 0/0
ἐπὶ των καθαρῶν κερδῶν τῆς τραπεζῆς· ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ Συ-
νέλευσις ἀπέρριψε τὸν φόρον τοῦτον, ἐπέβαλε δὲ 3 τοῖς 0/0
ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1872, ἐπὶ των τόκων, των μερισμάτων
καὶ εἰσοδημάτων των μετοχῶν πάσης φύσεως, των ἐται-
ριῶν καὶ οἰωνόηποτε ἄλλων συνεταιρισμῶν ἢ ἐπιχειρή-
σεων. Μεταγενέστερον ὅμως, ὁ αὐτὸς φόρος των 3 τοῖς 0/0
ἐπεβλήθη καὶ εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Γαλλικῆς Τραπε-
ζῆς. Ὡστε ἡ μὲν γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπὶ ἐτησίων καθαρ-
ῶν κερδῶν 30 περίπου ἑκατομμυρίων, εἰσπράττει 900000
φράγκων, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ μερίσματος 4,400,000 ἀξιοῦμεν
νὰ σφετερισθῶμεν 528 χιλιάδας δραχμῶν! Ὡς αὐτῶς δὲ
ἡ ἀγγλικὴ τράπεζα ὑποβάλλεται εἰς ἄμεσον φόρον τριῶν
μόνον πενθῶν ἐπὶ κέρδους μιᾶς λίρας, ἢτοι 240 πενθῶν, ἐν ᾧ
κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ἄ-
μεσος φόρος ὁ ἐπιβληθὴσόμενος εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀνέρχεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον, δηλ.
εἰς 30 περίπου πέντας τὴν λίραν.

Ἐπαναλέγω ὅτι αἱ τράπεζαι πρέπει καὶ αὐταὶ νὰ συ-
νεισφέρωσιν εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον
τὸ ὅποσον ὑπαγορεύει ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ καλῶς νοούμε-
νον δημόσιον συμφέρον. Ἀλλως πράττοντες, δικαίως θέ-
λουμεν κατακριθῇ ὅτι μὴ δυνάμενοι νὰ τακτοποιήσωμεν
τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, των ὁποίων θεμελιώδης βάρ-
σις εἶναι ἡ ἰσορροπία των ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα, καὶ ἡ
διὰ τινος κινήτου χρέους ἐπάρκεια εἰς τὰς προσωρινὰς ἀ-
νάγκας τοῦ ταμείου, καταπολεμοῦμεν ἀφρόνως, πᾶν ὅ,τι
ἀξιολογώτερον παρήγαγεν ἐν Ἑλλάδι ἡ πίστις καὶ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ ὑποσκάπτουμεν τὴν ὑπαρξίν
καταστήματος, τὸ ὅποσον ἀπολαμβάνει πρὸ τριακονταε-
τίας, δικαίαν ὑπόληψιν ἀκριβοῦς καὶ πεφωτισμένης διαχει-
ρίσεως, οὐ μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ εὐρωπαϊκῷ
κόσμῳ, τοῦ ὁποίου αἱ περὶ ἡμῶν κρίσεις μετέχουσιν ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πικρίας καὶ συστηματικῆς δυσμενείας.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς παραδεχθεῖσα ὡς
πρὸς τὰς Τραπεζὰς τὸ σύστημα τοῦ ἀμέσου φόρου οὐ
γενέθλιος χώρα εἶναι ἡ Ἀγγλία, ἐλησμονήσεν ἵτωσ ὅτι
ἐν αὐτῇ φόρος των ἐπιτηδευμάτων, ὡς ἐννοοῦσιν αὐτὸν
οἱ Γάλλοι, δὲν ὑπάρχει. Ναι μὲν αἱ λεγόμεναι «licences»
ἔχουσι τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸν φόρον των ἐπιτηδευμά-
των, ἀλλὰ δι' αὐτῶν των ἀδειῶν, ὁ νομοθέτης σκο-
πεῖ ἰδίως νὰ φορολογήσῃ τὴν κατανάλωσιν, οὐχὶ δὲ τὴν
παραγωγὴν.

Ὡστε ἡ ἐπιτροπὴ παραδεχθεῖσα διὰ τὰς Τραπεζὰς καὶ
τὰς ἄλλας ἐταιρίας τὸ «income-tax» τῆς Ἀγγλίας, ἐπρο-
πε συνεπῶς νὰ προτείνῃ καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου
των ἐπιτηδευμάτων, ὅπως μὴ φορολογῇ δις τὰ αὐτὰ.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ, ὁ φόρος ὁ ἐπι-
βαλλόμενος εἰς καταστήματα ὁμοειδῆ οὕτε ἦτο, οὔτε
εἶναι ἀνομοιοπαρῆς, κατὰ δὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ τῆς
οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος νομοσχεδίου, οἱ φο-
ρολογικοὶ ὅρισμοι ἐστερημένοι τοῦ γενικοῦ, τοῦ καθολικοῦ
χαρακτῆρος σπουδαίου νομοθετήματος, ἔχουσι χαρακτή-
ρα ὅλως προσωπικόν· καθότι ἐπὶ κερδῶν ἑκατοντακισχι-
λίων λ. χ. δρ., ἡ μὲν Ἐθνικὴ Τράπεζα πληρώνει 12 0/0,
ἡ δὲ Ἰονικὴ, ἡ εἰς πολλὰ πλοῦς φησὶ ἐσωτερικὸς τε
καὶ ἐξωτερικὸς υποβεβλημένη 8 0/0, ἡ δὲ Πιστωτικὴ
καὶ Βιομηχανικὴ 4 0/0.

Μετά τὰς Τραπεζὰς, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιχειρεῖ

(1) Αἱ μετοχαὶ, αἱ ἀνήκουσαι εἰς φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ
καταστήματα, ἀνέρχονται εἰς 3,450, ἐπὶ 1870).

νὰ φορολογήσῃ τὰ κέρδη τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, τῶν Ναυτικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Σιδηροδρόμου· τὸν προτεινόμενον δὲ φόρον τῶν 3 ο/ο, ἐπιβάλλει εἰς τὰ «ἀκαθάριστα κέρδη», καθότι, ὡς ἰσχυρίζεται, ἡ ἀπόλη-
κιθ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν ἔσται δυσχερὴς, ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῶν ἰδρυμάτων τούτων.

Ἄλλ' αἱ ἐταιρίαι αὗται ἰδρύθησαν κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀνωδύμων ἐταιριῶν· καθ' ἕκαστον δὲ ἔτος καὶ δυνάμει τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν, τοῦ ἐπικυρωθέντος διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, δημοσιεύεται ὁ ἰσολογισμὸς αὐτῶν, ἐν ᾧ καταφαίνονται καὶ ἀκριβολογοῦνται τὰ καθαρὰ αὐτῶν κέρδη. Ἐν τίνι λοιπὸν δικαιώματι ἐπιχειρεῖτε νὰ φορολογήσῃτε τὰ ἀκαθάριστα κέρδη, ἐν ᾧ ἀναγνωρίζετε ὅτι μόνον τὰ καθαρὰ ἔπρεπε νὰ φορολογηθῶσι; Παράδεχομαι ὅτι σκοποῦντες νὰ φορολογήσῃτε τὰ ἀκαθάριστα κέρδη τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, δὲν ἐννοεῖτε νὰ ἐπιβάλλῃτε φόρον εἰς εἰσπράξεις, αἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς ἀποζημιώσεις θαλασσοσφαλειῶν ἢ πυρασφαλειῶν ἢ εἰς ἀντασφάλιστα, ἀλλ' εἰς μόνον τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως. Ἀλλὰ καὶ κατὰ ταύτην τὴν στενοτέραν σημασίαν τῶν «ἀκαθάρστων κερδῶν» τίς ὁ λόγος τῆς ἀδικαιολογήτου ἀξιώσεως τοῦ φορολογεῖν τὰ ἔξοδα; ἡ δυσχερεία, λέγετε περὶ τὴν ἀπόληψιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν· ἀλλ' ἐν τῷ ὄντι τοιαύτας ἀπηντήσατε δυσχερείας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καθαρῶν κερδῶν, ἐδύννασθε νὰ ζητήσῃτε τὰς προσηκούσας περὶ τούτου πληροφώρας παρὰ τῶν διευθυντῶν τῶν καταστημάτων τούτων, οὐχὶ δὲ νὰ προβῇτε ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ζητουμένου, εἰς ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ ἔξοδων, ὧν ἄνευ, φορολογητέα κέρδη δὲν ὑπάρχουσιν. Ὑποβάλλετε τὰ ἀκαθάριστα κέρδη τοῦ σιδηροδρόμου εἰς 3 ἐπὶ τοῖς ο/ο. Ἀλλὰ τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὸ ἥμισυ περίπου τῶν εἰσπράξεων τῶν σιδηροδρόμων δαπανᾶται εἰς ὑλικόν, εἰς προσωπικόν κτλ.; ὥστε τὸν σιδηρόδρομον δὲν φορολογεῖτε, ὡς λέγετε, κατὰ λόγον τῶν 3 ἐπὶ τοῖς ο/ο, ἀλλὰ τῶν 6 ο/ο. Οἱ δὲ μέτοχοι τῆς βιομηχανικῆς ὑποβάλλονται οὕτω εἰς ἐπαχθέστατον φόρον τῶν 10 τοῖς ο/ο.

Ὁ σοφὸς *Boyer Collard*, παρακληθεὶς μ.χ. τῶν ἡμερῶν νὰ λύσῃ ζήτημα βοτανικῆς, ἀπῆντησε λίαν εὐστόχως «*j'ai le malheur de ne pas savoir ce que je n'ai pas appris*» ἤτοι «δυστυχῶς δὲν γινώσκω ὅ,τι δὲν ἔμαθον». Ἡμεῖς, ὡς φαίνεται, ἐσμὲν ἀπληλχαμένοι τοῦ δυστυχήματος τοῦ νὰ ἀγνοῶμεν ὅ,τι δὲν ἔμαθον· ἔνεκα δὲ τούτου, πολυλάκις προβαίνομεν θαρραλέως ἐπὶ ἐδάφους λίαν εὐκινήτου, ἐπισπεύδομεν τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν καὶ κατασκευάζομεν συστήματα, τὰ ὅποια καίτοι ἀπραγματοποιήτα, ἐκφοβίζουσι καὶ διαταράττουσι τοὺς εἰρηνικοὺς πολίτας καὶ παρασλεύουσι τὴν δημοσίαν πίστιν, ἐφ' ἧς ἐπαναπαύονται πλεῖστα πολῦτιμα συμφέροντα.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιβάλλει τὸν φόρον τῶν 3 τοῖς 0/ο καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαθάρστων κερδῶν τῶν τραπεζιτῶν· τοιοῦτους δὲ θεωρεῖ τοὺς διαχειριζομένους πλέον τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Ὡστε τραπεζίτης δὲν εἶναι, ὡς ἡμεῖς ἐνομίζαμεν, ὁ συναλλάττων νομίσματα πρὸς νομίσματα, ἢ νομίσματα πρὸς συναλλάγματα, ἀλλ' ὁ διαχειριζόμενος πλέον τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν θεωρίαν, ἰδιοκτῆτης δὲν πρέπει νὰ λογίζεται ὁ κατέχων χίλια στρέμματα, ἀλλ' ὁ κατέχων δεκαχιχίλια, μόνος δὲ ὁ δεῦτερός· πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἑγγειον φόρον, ἄτε πλουσιώτατος, κατὰ τὰ δόγματα τῶν ἀπὸ καθέδρας κοινωνιολόγων.

Τὸν λόγον τῆς ἀπὸ τοῦ φόρου ἀπαλλαγῆς τῶν διὰ 500

χιλιάδων δραχμῶν ἐξασκούντων τὰ ἔργα τοῦ Τραπεζίτου, μὴ δυνάμενος νὰ κατανοήσω, φρονῶ ὅτι κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπλούστερον ἦτο, νὰ συνταχθῇ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ὀλίγων προσώπων, τὰ ὅποια ἐσκόπει νὰ φορολογηθῇ.

Τελευτῶν τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις, ἐπαναλέγω ὅτι βεβαίως ἄπασαι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις, ἐν αἷς κατατάττονται καὶ αἱ Τράπεζαι, καὶ αἱ ἐταιρίαι καὶ οἱ κατ' ἰδίαν Τραπεζίται ὀφείλουσι νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ δημόσια βάρη. Ἀλλ' ἀναγνωρίζων τὴν ἀλήθειαν ταύτην, τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε δημοσίᾳ ὑπεστήριξα, φρονῶ, ὅτι ἐάν ποτε τὸ περὶ φορολογίας σύστημα τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ἦτο δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἑλλάδι, ἤθελεν ἐπενεργήσῃ ὡς αἱ λαίλαπες, αἱ καταστρέφουσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ὅ,τι διὰ πολυετῶν μόχθων καὶ ἀγῶνων παρήχθη.

Τοιοῦτό τερατῶδες σύστημα ἤθελεν ἰδίως καταφέρει καίριον τραῦμα εἰς τὴν ἀρτιπαγῇ ἡμῶν πίστιν καὶ ἄπασαι αἱ ἀξίαι ἤθελεν καταπέσει πτώσιν δισεπανόρθωτον, ἐπὶ μεγίστη βλάβῃ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς πολιτείας.

I. A. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Κυριὴ εἰδὸς τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς συμπλήρωσιν ὧν προηγουμένως ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸ συνέδριον σχέδια περὶ ὁροθεσίας τῆς Βουλγαρίας καταχωρίζομεν τὰ ἐπόμενα.

Πρώτη μνηεὶα περὶ ὁροθεσίας τῆς Βουλγαρίας γίνεται ἐν τηλεγραφῇματι τοῦ λόρδου Σκλισβούρ πρὸς τὸν λόρδον Δέρβυ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 26/8 Δεκεμβρίου ἀρχομένης ὡς ἐξῆς:

«Ἐσχον διαφόρους συνεντεύξεις πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἰγνάντιεφ ἀποληξάσας εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας ἐπομένους προτάσεις.

«Ἡ Βουλγαρία θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἐπαρχίαν καλύπτουσαν ἅπασαν σχεδὸν τὴν ἑκτασιν τὴν κιτρίνη χρώματι διαγραφομένην ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ *Kiepert* πλὴν τῆς Βάρνης, τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῶν Βοδενῶν» (ἔπονται ἄλλοι ὅροι ἀτιχετοὶ πρὸς τὴν ὁροθεσίαν). Ἰδοὺ δὲ ἄλλα ἐγγράφα ἀνταλλαχθέντα κατόπιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου.

Ὁ λόρδος Δέρβυ τῷ λόρδῳ Σκλισβούρ.
(Τηλεγράφημα)

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν 1/13 Δεκεμβρίου 1876

Ὥρ. 5 καὶ 5 μ. μ.

Τὸ περὶ Βουλγαρίας σχέδιον τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάντιεφ περιλαμβάνει τὰ χαραγμένα διὰ κιτρίνων καὶ ῥοδινῶν καὶ κιτρίνων καὶ πασσίνων γραμμῶν ἐν τῷ χάρτῃ ἢ μόνον τὰ χαραγμένα διὰ κιτρίνων.

Λόρδος Σκλισβούρ τῷ λόρδῳ Δέρβυ.

(Τηλεγράφημα)

Πέραν 1/13 Δεκεμβρίου 1876, ὥρ. 11 καὶ 50 μ. μ.

Ἡ πρότασις περιλαμβάνει ἐν τῷ βυρείῳ μέρει τὰς ἐρυθράς καὶ κιτρίνας γραμμάς, ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τὰς ἐ-

ρυθρὰς καὶ πρασίνας, τοῦτέστι βιλαέτιον Δουνάβεως, βιλαέτιον Σόφιας, σανδζακίον Σηλύμνου, Φιλιππουπόλεως, Σκοπείων καὶ μέρη τῶν σανδζακίων Σερρών καὶ Βιτωλίων.

Ὁ λόρδος Δέρβυ τῷ λόρδῳ Σαλισβουρὺ.

Ἰπουργεῖον Ἐξωτερικῶν 2)14 Δεκεμβρίου 1876.

Ἀφορῶν εἰς τὸ ὑμέτερον τηλεγράφημα τῆς 1)13 ἱσταμένου ἔρχομαι νὰ παρακαλέσω τὴν ὑμετέραν ἐξουχότητα ν' ἀναφέρῃ τίνες αἱ διαίρεσεις τῆς οὕτω καλουμένης Βουλγαρίας, αἵτινες νῦν προτείνονται.

Ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ τῷ λόρδῳ Δέρβυ.

(Τηλεγράφημα)

Κων(πολις 2)14 Δεκεμβρίου 1876.

Ἀπαντῶ εἰς τὸ σημερινὸν ὑμῶν τηλεγράφημα, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς προσωρινῆς ἀποδεδεγμένης διαίρεσεως σκοπεῖ τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν συνένωσιν κατὰ θρησκευματα· ἀλλὰ λεπτομέρεια οὐδεμία εἰσέτι ἐκανονίσθη· ἐν ὅ ἡ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ συνήνει εἰς σπουδαίαν ἐλάττωσιν τῆς Βουλγαρίας θὰ παρήτουν τὴν διαίρεσιν, ἀλλ' οὗτος δὲν συγκατατίθεται.

Ὁ κ. Baring διαβιβάζει ἐκ Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν σίρ Ἐρ. Ἐλλιοτ ἀπὸ 19)1 Δεκεμβρίου ἀντίγραφον σχεδίου ἀφορῶντος εἰς τὴν μέλλουσαν κυβέρνησιν τῆς Βουλγαρίας καὶ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Schuyler καὶ τοῦ πρίγκηπος Tchertelew τοῦ σχεδίου τούτου ἡ ἀρχικὴ παράγραφος ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἡ Βουλγαρία θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἐπαρχίαν αὐτόνομον ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας συγκατεμένη ἐκ τῶν βιλαετίων Δουνάβεως καὶ Σόφιας, τῶν σανδζακίων Φιλιππουπόλεως καὶ Σηλύμνου καὶ τῶν βουλγαρικῶν τμημάτων τῆς Μακεδονίας».

Τὸ ἀνωτέρω σχέδιον μεταρρυθμισθὲν ἐπεδόθη παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ πρὸς τὸν λόρδον Σαλισβουρὺ καὶ παρὰ τούτου διεβιβάσθη εἰς τὸν λόρδον Δέρβυ ἀπὸ 27(8 Δεκεμβρίου. Ἡ περὶ ὁροθεσίας παράγραφος ἔχει ἐν τῷ μετερρυθμισμένῳ σχεδίῳ οὕτω·

«Ἡ Βουλγαρία θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἐπαρχίαν αὐτόνομον τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

«Θὰ σύγκειται — ἐκ τοῦ βιλαετίου Δουνάβεως, τοῦ ἐνεστώτος βιλαετίου Σόφιας, τοῦ σανδζακίου Σηλύμνου, τοῦ σανδζακίου Φιλιππουπόλεως (πλὴν τῶν καζάδων Σουλτάν-Γιερί καὶ Ἀχίρ-Τσελεμπῆ), τῶν σανδζακίων Σκοπείων καὶ Βιτωλίων (Μοναστηρίου) καὶ τῶν πρὸς βορρὰν τοῦ σανδζακίου Σερρών τμημάτων (Νευροκοπίου, Μελενίκου καὶ Στρωμνίτης).

«Τὰ ὁριστικὰ σύνορα κανονισθῇσονται ὑπὸ τῆς διεθνούς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἐπιτραπήσεται νὰ προσθέσῃ ὅμορπ' αἱ τμήματα κατοικοῦμενα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Βουλγάρων ἢ ν' ἀφαιρέσῃ καὶ διαγράψῃ τὰ τμήματα, ἐν οἷς οἰκοῦσι μόνον Μουσουλμάνοι.»

ὑπὸ τὴν παράγραφον ταύτην ὑπάρχει τὸ παρὰ πόδας σημείωμα ἐκ παραπομπῆς μετὰ τὴν ἐν αὐτῇ λέξιν Ἀχίρ-Τσελεμπῆ.

«Οἱ κάτοικοι τῶν τμημάτων Σουλτάν-Γιερί καὶ Ἀχίρ-Τσελεμπῆ εἶναι ἐν μεγάλῃ πλειονότητι Μουσουλμάνοι. Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι ὁριζήν καὶ διαφέρουσιν ἐντελῶς τὸν χαρακτήρα τῆς πεδιάδος τῆς Μακεδονίας. Πρὸς νότον ὁριζὸν ὅριον θὰ ᾔτο ὁ ποταμὸς Ἀρδὰ ἢ καὶ ἡ σειρά τῶν ὄρεων πρὸς βορρὰν τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅπερ θ' ἀπέκλειε τὰ Μουσουλμανικὰ τμήματα τοῦ Καζάν-Χάσκιοι.»

Τὴν 27)9 Δεκεμβρίου ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ διαβιβάζει τῷ λόρδῳ Δέρβυ ὑπόμνημα περιέχον τὰς νέας προσωρινὰς προτάσεις τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ κατ' αὐτὰς ἡ Βουλγαρία θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἐπαρχίαν συγκατεμένην

α) ἐκ τῶν ἐνεστώτων βιλαετίων Δουνάβεως (πλὴν τοῦ σανδζακίου Βάρνης) καὶ Σόφιας.

β) ἐκ τοῦ σανδζακίου Φιλιππουπόλεως (πλὴν τῶν καζάδων Σουλτάν-Γιερί καὶ Ἀχίρ-Τσελεμπῆ) καὶ Σηλύμνου ἐν τῷ βιλαετίῳ Ἀδριανουπόλεως.

γ) ἐκ τῶν σανδζακίων Σκοπείων καὶ τμήματος τοῦ σανδζακίου Βιτωλίων ἐν τῷ βιλαετίῳ Μοναστηρίου (πλὴν τῶν Βοδενῶν) καὶ

δ) ἐκ τῶν τμημάτων Στρωμνίτης, Μελενίκου καὶ Νευροκόπης ἐν τῷ σανδζακίῳ Σερρών τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης.

Ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ τῷ λόρδῳ Δέρβυ. (Τηλεγράφημα).

Κωνσταντινούπολις 5)17 Δεκεμβρ. 1876 ὥρ. 1. 20 μ.μ.

Σήμερον ἔλκειν ἡ προσωρινὴ συζήτησις. Ἡ ἀκόλουθος διαρρυθμισὶς συνεφωνήθη προσωρινῶς διὰ τὰ δύο βουλγαρικὰ βιλαέτια — τὸ ἀνατολικὸν συνίσταται ἐκ τῶν Σανδζακίων, Ρουχτσουκίου, Τυνόβου, Τούλτσας, Βάρνης, Σηλύμνου καὶ τῶν καζάδων Κιρκ-κίλισε, Μουσταφᾶ καὶ Κιρισαγᾶς καὶ τοῦ σανδζακίου Φιλιππουπόλεως πλὴν τῶν Σουλτάν-Γιερί καὶ Ἀχίρ-Τσελεμπῆ, τὸ δυτικὸν συνίσταται ἐκ τῶν σανδζακίων Βιδινίου, Νύσσης, Σόφιας, Σκοπείων καὶ τῶν καζάδων Κουρούσχ, Δοριάν, Στρωμνίτης, Τίτζιτε, Βελισσοῦ, Βιτωλίων, Καστορίας καὶ τριῶν βορείων καζάδων τοῦ σανδζακίου Σερρών

Τὴν 23)4 Ἰανουαρίου ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ ἀπευθύνει πρὸς τὸν λόρδον Δέρβυ ἐκτενὴ ἀναφορὰν, ἐν ᾗ ἐκθέτων ὅτι ἡ Πύλη ἀντετάχθη ἐπιμόνως καθ' ἅπασαν τῶν προτάσεων τῶν ἐξ ἀντιθέτων, ἐπιθεωρεῖ τὰς προτάσεις ταύτας καὶ ἐξηγεῖ τοὺς δικαιολογούντας αὐτὰς λόγους· περὶ δὲ τῆς διαίρεσεως καὶ ὁροθεσίας τῆς Βουλγαρίας ἐκφράζεται ὥδε πῶς.

«Ὁ προτεινόμενος περιορισμὸς καὶ ἡ διαίρεσις τοῦ ἐδάφους τοῦ μὴ ἀκριβῶς χαρακτὴριζομένου ὡς Βουλγαρίας εἶναι τὸ μόνον προκαλοῦν πρὸς ἀντιρρήσιν τινα θέμα πρὶν ἢ καταστρέψω τὸν λόγον.

«Ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ τῆς κακῆς διοικήσεως ἐγγυήσεων εἰς τὴν πρὸς βορρὰν τοῦ Αἴμου χώραν ἀνασκευάζεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ χεῖρονες κατὰ πολὺ βιαιοπραγίαι διεπράχθησαν ἐν τοῖς πρὸς νότον τῶν ὄρεων τούτων σανδζακίοις Φιλιππουπόλεως καὶ Σηλύμνου. Παρὰ πλείους λόγους κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν συμπερίληψιν τοῦ σανδζακίου Σκοπείων πρὸς δυσμὰς ὡς καὶ ἄλλων τινῶν καζάδων ἐξ ἄλλων συνορευόντων σανδζακίων.

«Ἡ ἔκτασις ἐφ' ἣν τοῦτο θὰ ἐκτελεσθῇ δὲν ἔδυνάτο νὰ καταστήθῃ θέμα σπουδαίας ἀμφισβήτησεως, ἀπ' οὗ ἡ εὐτυχία τῶν κατοίκων ἤθελεν ὕλκιως ἐξυπηρετηθῇ, ἡ δ' ἐξουσία τοῦ Σουλτάνου δὲν ἤθελεν ἐπιβλαβῶς ἐλαττωθῇ διὰ τῆς συμπερίληψιν ἐκτενεστέρου ἐδάφους.

«Σπουδαιότερον λίαν ζήτημα ἀνεφύη περὶ τὴν διαίρεσιν τοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐπρόκειτο οὕτω νὰ διατεθῇ. Προτάθη τὸ πρῶτον ἵνα συστήθῃ μίαν ἐπαρχίαν Βουλγαρίαν ἐκτεταμένην ἀπὸ Δουνάβεως σχεδὸν μέχρι Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην μοὶ ἐφάνησαν ἐπιπροσθεῖναι ἀνυπερέβλητοι ἐνστάσεις. ὑπὸ σύστημα αὐτοδιοικήσεως ἡ ἐπαρχία θὰ διετέλει ὑποχείριος σλαβικῆς πλειονότητος, ἥτις θὰ κατεῖχεν οὕτω τὰς σπουδαιότερας στρατηγικὰς θέσεις ἐν τῇ

χώρα και διὰ τῆς ἐκτάσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς χώ-
ρας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν πόρων αὐτῆς θ' ἀπέκτα ἀπέ-
ναντι τοῦ Σουλτάνου κατὰστασιν πραγματικῆς ἀνεξαρτη-
σίας. Ὅθεν ἐπέμεινα ὑπὲρ τῆς ὑποδιαίρεσεως τῆς χώρας
εἰς δύο, ἡ δὲ χωρίζουσα τὰ δύο τμήματα γραμμὴ ἐπρό-
τεινα νὰ χαρὰχθῇ οὕτως, ὥστε ν' ἀφίνη τὸ ἀνατολικὸν
τμήμα ὑποχείριον πληθυσμοῦ μὴ σλαβικοῦ. Οἱ Μωαμε-
θανοὶ μόνοι θὰ ἦσαν ἰσχυρότατοι, συνδυασμένοι δὲ μετὰ
τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐν παντὶ ζητήματι πολιτικῆς ἐνώ-
σεως ἠδύναντο ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συμπράξον-
τες μετ' αὐτῶν, θὰ εἶχον βεβαίαν πλειονοψηφίαν. Ἡ ἐκ
παραδόσεως ὑπεροχὴ τῶν Μουσουλμάνων καὶ ἡ ἀνωτέρα
διάνοια τῶν Ἑλλήνων θὰ ἔδιδον εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ
μὴ σλαβικοῦ πληθυσμοῦ χαρακτῆρα λίαν διακεκριμένον.
Ἡ οὕτω κατὰρτιζομένη ἀνατολικὴ ἐπαρχία θὰ περιελάμ-
βανεν, ὡς εἰκός, τὴν θαλασσίαν ἀκτὴν, τὰς κλεισσωρεῖας
τοῦ Αἴμου, τὰς εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν διόδους καὶ
μέγα μέρος τοῦ κάτω Δουνάβεως, ἅπερ ὁ ἐπιδρομεὺς δὲν
ἠδύναντο ἀκινδύνως ν' ἀφήσῃ εἰς ἐχθρικὰς χεῖρας. Ἐνόμισα
ἄρα ὅτι ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Τουρκίας ἡ διαρρύθμισις
αὕτη εἶχε τινὰ σπουδαιότητα.

«Ἡ προταθεῖσα διαίρεσις μετὰ τινὰ συζήτησιν ἐγένετο
ἀποδεκτή ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων.

«Δὲν φαίνεται ὁμως τυγχάνουσα εὐνοϊκῆς ὑποδοχῆς
παρὰ τῇ Τουρκικῇ κυβερνήσει. Προτιμᾷ αὕτη τὴν διατή-
ρησιν τῶν παλαιῶν τοπογραφικῶν διαιρέσεων, αἵτινες θ' ἄ-
φινον τὰς σπουδαιοτέρας τῶν μνησθεῖσων θέσεων ἐν χερσὶ
τῶν Σλαβῶν....

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Navas).

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ, 12|24 Φεβρουαρίου ὥρ. 8 μ. μ.— Οἱ Σέρβοι ἐ-
πίτροποι δέχονται τοὺς ὅρους τῆς Πύλης ἐπιφυλαττομένου τοῦ ζη-
τήματος τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος. Ὁ πρίγκηψ Μιλάνος θ' ἀ-
πευθύνῃ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπιστολὴν, δι' ἧς θὰ δηλώσῃ, ὡς λέ-
γεται, τοὺς ὅρους τούτους.

Χ ρ η μ α τ ι σ τ ῆ ρ ι ο ν.— Πάγια ὁθωμ. 13,15.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 12|24 Φεβρουαρίου ὥρ. 5 μ. μ.— Βεβαιούται ὅτι ἡ
Ἀγγλία ἐπελήφθη διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς
Πετροπόλεως ἀφορῶν εἰς προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους, ἣν θεωρεῖ ἀ-
παραίτητον τῇ Τουρκίᾳ. Τὰ ἄλλα ἀνακτοβούλια φαίνονται συμμε-
ριζόμενα τὴν γνώμην ταύτην.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σήμερον ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τὴν εἰς τελευταίαν ἀνά-
γνωσιν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων περὶ παραχωρήσεως
τοῦ ἐθνικοῦ δάσους «Μπάφι» εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα,
περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 207,000 δραχμῶν, καὶ
περὶ παραχωρήσεως ἀδείας εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἀπα-
γορεύῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐκ νόσου προσβεβλημένων δέν-
δρων καὶ φυτῶν, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν
ὑπολειφθέντων ἄρθρων τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου.

— Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Σύρου
διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Δ.
Χρηστίδου ὠρίσθη ἡ 31 Μαρτίου τρ. ἔτους.

— Πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον συνήλθε χθὲς
ἐν τῇ γερμανικῇ λέσχῃ τῆς Φιλαδελφίας ὅπως ἀκροασθῇ
τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουρτίου ὁμιλήσαντος περὶ τῆς ἱστο-
ρίας τῶν Ἀθηνῶν. Μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν ἦσαν τινες τῶν

ἐνταῦθα πρεσβευτῶν τῶν ξένων Δυνάμεων, καὶ πολλοὶ κα-
θηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων.

— Ἐποιήσαμεν μνείαν χθὲς τῶν κατὰ τὴν ἑκτὴν συνε-
δρίασιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιασκεψέως ἐκτρα-
χηλισμῶν τῶν Τούρκων πληρεξουσίων κατὰ τῆς Γαλ-
λίας, περὶ ὧν ἐπισήμως γνωστὰ εἰσὶ μόνον τὰ ἀναφερό-
μενα ἐν τῇ χθὲς παρ' ἡμῶν δημοσιευθείσει παραγράφῳ τῆς
ἀπὸ 27|8 Ἰανουρίου ἀναφορᾶς τοῦ λόρδου Salisbury πρὸς
τὴν κυβέρνησίν του. Ἐκ πληροφορίας ἀσφαλοῦς ἀνακινου-
ται ἡμῖν ἡ ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ δοθεῖσα πρὸς τὸν
Ἐδδερμ. πασχῶν ἀπάντησις παρὰ τοῦ βαρόνου de Bourgoing
ἀντὶ τοῦ κ. de Chaudordy πρὸς ὃν ἀπευθύνετο ὁ νῦν μέ-
γας βεζύρης. Ἴδου κατὰ τὴν γενομένην πρὸς ἡμᾶς ἀνακοί-
νωσιν ἡ ἀπάντησις τοῦ γάλλου πρεσβευτοῦ. — «Ἀφοῦ ἡ
Τουρκία εἶναι τοσοῦτον βάρβαρος σήμερον ὅσον ἦτο ἡ
Γαλλία ἐν παρῳχημένοις χρόνοις, ἀνάγκη ἡ πεπολιτισμέ-
νη Εὐρώπῃ νὰ παρεμβῇ ὅπως ἐπιβάλῃ αὐτῇ τὸν σεβασμὸν
τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ δὲν δεχόμεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς
συζητήσεις τοιαύτας μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων κυβερνή-
σεως βαρβάρου, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἐδολοφόνησε
δύο βουλγάρους, ὅπως μὴ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες ἐπὶ
ὑποθέσεως ἐκκρεμοῦς, ἐν ᾗ ἐνοχοποιοῦνται τουρκικαὶ ἀρ-
χαὶ εἰς τὴν δολοφονίαν γάλλου ὑπηκόου». Εἰς τοὺς σκλη-
ροὺς καὶ περιφρονητικοὺς τούτους λόγους τοῦ κ. de Bour-
going, προφερθέντας μετ' ἀγανακτήσεως, οἱ Τούρκοι πλη-
ρεξούσιοι οὐδὲν ἀπήντησαν. Ἀπεφασίσθη δ' ἐπειτα οὐδε-
μία νὰ γενῇ τοῦ περιστατικοῦ τούτου μνεία ἐν τῇ τῆς συ-
νεδριάσεως ἐκείνης πρωτοκόλλῳ.

— Χθὲς ἐτελέσθη, ὡς ἀνηγγέλλθη, περὶ τὴν 10ην πρωί-
νῃν ὥραν ἐν τῷ ναῷ τῇ Μητροπόλει τὸ ἐπέτειον μνημό-
συνον τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Κ. Μουρούζη. Ἡ ἐν
συγκινήσει παρουσία πλήθους πολιτῶν πάσης τάξεως, ἐμαρ-
τύρει τὸν γενικὸν σεβασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν ἧς τυγχά-
νει ἡ μνήμη τοῦ αὐοδίου καὶ ἀξιολόγου τῷ ὄντι ἐκείνου
ἀνδρός.

— Σήμερον περὶ τὴν 3 μ. μ. ὥραν θέλουσι συνέλθει ἐν
τῇ πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου πλατείᾳ οἱ φοιτηταὶ ὅπως συ-
σχεθῶσιν περὶ τῶν τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, θέλει
δὲ ὁμιλήσει ὁ φοιτητὴς κ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

— Ἀφίκοντο ἐξ Ἀγγλίας καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδο-
χεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας οἱ ἄγγλοι περιηγηταὶ κ.κ.
Φ. Σ. Κόρκινς μετὰ τῆς συζύγου του, Α. Τόφρεϊς καὶ Μ.
Λαζνοχαμ.

— Τὴν ἐσπέραν ταύτην ὥραν 8 γερσῆσεται τακτικὴ
συνεδρίασις τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παράσσου».

— Ὁ ἐκ Γαλαζίου ἀρτὶ ἀφιχθείς ἱατρός κ. Σ. Κ. Κα-
ραβίας μνηστέεται τὴν θυγατέρα τοῦ ἐν Πάτραις κ.
Στρούμπου καὶ ἀδελφὴν τῆς κυρίως Κωνσταντίνου Δελόζη
Βούρου.

— Ἐκ Τεργέστης ἀφίκοντο οἱ Γερμανοὶ φιλόλογοι κ.κ.
Α. Γέπερ καὶ Α. Ἰορδάν καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
«Αἱ Ἀθήναι».

— Ἐν Βατίκῳ νῆσι ὁμογενεῖς παρέστησαν ἀπὸ σκηνῆς
τὸ γνωστὸν ὄραμα «Οἱ δύο λοχίαι» ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ
στόλου. Ἐκ τῆς παραστάσεως ταύτης εἰσεπράχθησαν, πλὴν
τῶν ἐξόδων, πρὸς ἡμᾶς 2650.

— Ὁ μέχρι τοῦδε ἐν τῷ θεάτρῳ Πατρῶν διδάσκων θιά-
σος τῶν κ.κ. Ἀχιλλοῦ καὶ Τιβουλίου μετέβη εἰς Πύργον,
ἐνθα θέλει δώσῃ παραστάσεις τινὰς κατὰ τὴν τεσσαρτά-
στην.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον ἐπανερχόμενος εἰς Θήβας ὁ ἀν-
θυπίατρίς κ. Χαρίδημος Τραμπορατζής.

— Κατὰ τὴν «Μεταρρύθμισιν» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐρυθρὰ βίβλος τῆς Τουρκίας εἶναι ὑπὸ τὰ πιεστήρια περιέχουσα συλλογὴν διπλωματικῶν ἐγγράφων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑρζεγοβίνης μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, διανεμηθήσεται δὲ εἰς τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ὁθωμανικῆς βουλῆς.

— Διωρίσθη γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Φλωρεντίας ὁ κ. Πέτρος Σταῦρος.

— Ἐξεδόθη ἐν Λαμίας ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς πρὸ τινος ἀγγελθεΐσης ἐφημερίδος «Ἡ Εὐνομία».

— Χθὲς ἐν Πειραιεὶ φαυλόδιος τις Φουφὸς ὀνόματι ἀφῆρεσε παρὰ τινος ἀργυραμοιβοῦ δισχιλίαν δραχμὰς. Ὁ κλέπτῃς συνελήφθη.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Παρόπῃ» τῆς Σύρου τὰ ἐπόμενα:

«Ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς Μυκῶνου ἐθεάθη πλοῦτον (βρίκιον) ἄνευ ἱστῶν, πλέον κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν κυμάτων, ἀπωλεσθέντος ἀναμφιβόλως τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἔνεκα τῆς τρικυμίας· πιθανολογεῖται ὅτι τὰ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μυκῶνου εὐρεθέντα πέντε πτώματα θὰ ἦσαν ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος τοῦ εἰρημένου πλοίου, ἅπερ καὶ ἐνεταφιάσθησαν.

— Ἐν Φολεγάνδρῳ τρεῖς ποιμενόπαιδες ἀγρυλοῦντες, ἔφαγον ῥίζας ἀκάνθης, γνωστῆς ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα ἀκανθομαστίχης καὶ ἐδηλητηριάσθησαν παραχρῆμα. Ὁ δυστυχὴς πατήρ σπεύδων εἰς ἀναζήτησιν τῶν τέκνων του, εὗρεν αὐτὰ ἐπ' ἄλληλα κείμενα νεκρά, ἐκ δὲ τοῦ φλοιοῦ τῶν ῥιζῶν, ἃς ἔφαγον, ἐγνώσθη τὸ αἴτιον τοῦ θανάτου αὐτῶν.

— Ἐξ ἀβελήας τῶν στοιχειοθετῶν παραιοφρήσαν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ χθεσινοῦ φύλλου δύο παροράματα· ἐν τῇ στήλῃ α' στοιχ. 17 ἀντὶ οἱ μ. ἄ. λ. λ. ο. ν. σ. υ. ν. ε. ρ. γ. α. ζ. ὁ μ. ε. ν. οἱ γ. ρ. α. π. τ. ε. ὁ μ. ἄ. λ. λ. ο. ν. σ. υ. ν. ρ. μ. ο. ζ. ὁ μ. ε. ν. οἱ, καὶ ἐν τῇ στήλῃ β' στοιχ. 17 ἀντὶ Ἑ. λ. λ. η. ν. ι. κ. ὦ. ν. ὑ. π. η. κ. ὦ. ν. γ. ρ. α. π. τ. ε. ὁ μ. ἄ. λ. λ. ο. ν. σ. υ. ν. ρ. μ. ο. ζ. ὁ μ. ε. ν. οἱ.

Ἀστυνομικὸν δελτίον

τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1877.

Περιέχον

Τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς γενομένας κατὰ τὸν ἀνωτέρω μῆνα ἐγκληματικὰς πράξεις, τὰς ἐνεργηθείσας συλλήψεις καὶ κρατήσεις, τὰ εἰσυχθέντα καὶ ἐκδικασθέντα πταίσματα, τὰ τυχαῖα συμβάντα καὶ τὰς ἀποδιώσεις.

Α') Ἐγκληματικαὶ πράξεις

(ἐν ὅλῳ δέκα)

Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι οὐδεμία ἐγένετο.

Ἐν τῷ δευτέρῳ εἰς φόνος, μία κλοπὴ, μία ἀπόπειρα κλοπῆς καὶ δύο τραύματα, ὧν οἱ αὐτουργοὶ συνελήφθησαν πλὴν τοῦ τῆς κλοπῆς μήπω ἀνακαλυφθέντος.

Ἐν τῷ τρίτῳ εἰς φόνος καὶ δύο τραύματα, οἱ αὐτουργοὶ συνελήφθησαν.

Ἐν τῷ τετάρτῳ μία κλοπὴ, εἰς φόνος καὶ δύο τραύματα, ἐκ τῶν αὐτουργῶν τῶν ὁποίων συνελήφθησαν μόνον οἱ τὸν φόνον καὶ τὰ τραύματα διαπράξαντες.

Ἐν Πειραιεὶ δύο κλοπαί, ὧν οἱ αὐτουργοὶ δὲν συνελήφθησαν.

Β') Συλλήψεις καὶ κρατήσεις.

(ἐν ὅλῳ 254).

Ἐν τῇ διευθύνσει ἐκρατήθησαν 34 ἄτομα, 15 ἐπὶ κλοπῇ, 4 ἐπὶ κιβδηλοποιίᾳ, 2 ἐπὶ φόνῳ, 3 ἐπὶ τραύματι, 1 ἐπὶ παρὰ φύσιν ἀσελγείᾳ, 1 ἐπὶ ἀντιστάσει, 6 ἐπὶ φρενοβλαβείᾳ καὶ 1 ἐπὶ φαυλοδιότητι.

Ἐν τῷ Α' τμήματι 39· 30 ἐπὶ κλοπῇ, 1 ἐπὶ ἐπιθέσει, 1 ἐπὶ ἀστυνομικῇ παραβάσει, 1 ἐπὶ ἀσελγείᾳ, 5 ἐπὶ φρενοβλαβείᾳ καὶ 1 ἔνεκα μέθης.

Ἐν τῷ Β' 76· 13 ἐπὶ κλοπῇ, 3 ἐπὶ ὑπεξαίρεσει, 6 ἐπὶ ἀπάτῃ, 4 ἐπὶ ὑφαίρεσει, 3 ἐπὶ ἀντιστάσει, 7 ἐπὶ ἀστυνομικαῖς παραβάσει, 13 ἐπὶ διαπληκτισμοῖς, 5 ἐπὶ χαρτοπαιξίᾳ, 17 ὅπως ἐξετασθῶσι περὶ γενομένης δολοφονίας καὶ 5 ἔνεκα μέθης.

Ἐν τῷ Γ' 34· 8 ἐπὶ κλοπῇ, 2 ἐπὶ φόνῳ, 1, 2 ἐπὶ τραύματι, 10 ἐπὶ ἐπιθέσει, 2 ἐπὶ ἀντιστάσει, 5 ἐπὶ ἀστυνομικαῖς παραβάσει, 5 ἔνεκα μέθης καὶ 1 καταζητούμενος δι' ἐντάλματος.

Ἐν τῷ Δ' 54· 22 ἐπὶ κλοπῇ, 10 ἐπὶ ὑπεξαίρεσει, 3 ἐπὶ ὑφαίρεσει, 8 ἐπὶ ἐπιθέσει, 5 ἐπὶ ἀστυνομικαῖς παραβάσει, 3 ἐπὶ ἀπάτῃ, 1 ἐπὶ παρὰ φύσιν ἀσελγείᾳ, 1 ἐπὶ χαρτοπαιξίᾳ καὶ 2 ἔνεκα μέθης.

Ἐν Πειραιεὶ 17· 10 ἐπὶ κλοπῇ, 2 ἐπὶ τραύματι, 1 ἐπὶ φρενοβλαβείᾳ, καὶ 4 ἐπὶ παραβάσει.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συλληφθέντων καὶ κρατηθέντων 254 ἄτόμων, 25 ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Εἰσαγγελείαν καὶ δύο ἀπεπέμφθησαν.

Γ'. Εἰσαχθέντα καὶ ἐκδικασθέντα πταίσματα.

(ἐν ὅλῳ 115).

- 33 ἐπὶ ἀστυνομικαῖς παραβάσει.
- 36 » προσβολῇ τιμῆς.
- 14 » ἀγροζήμιᾳ.
- 16 » αἰνίαις.
- 5 » ἀπειλαῖς.
- 5 » φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας.
- 1 » ἡθῶν προσβολῇ.
- 2 » χαρτοπαιξίᾳ.
- 3 » παραβάσει φορολογικῶν νόμων.

Δ'. Τυχαῖα συμβάντα

(ἐν ὅλῳ 3).

Δύο αὐτοκτονίαι καὶ εἰς ἐκ καταπτώσεως θάνατος.

Ε'. Ἀποβιώσεις

(ἐν ὅλῳ 144).

Ἀπὸ ἡλικίας μιᾶς ἡμέρας μέχρι ἑνὸς ἔτους ἀρρέν. μὲν 30 θηλ. δὲ 20

»	»	1—8	ἐτῶν ἀρρένων	8	θηλέων	8
»	»	8—15	»	»	»	2
»	»	15—25	»	»	»	2
»	»	25—50	»	»	»	14
»	»	50—80	»	»	»	9
»	»	80—95	»	»	»	3

νόσος ἐπιδημική δὲν παρετηρήθη εἰμὴ τὰ συνήθη ἔνεκα τῆς ὥρας τοῦ ἔτους φλογιστικὰ νοσήματα τῶν ἀκατανευστικῶν ὀργάνων, καὶ τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ οὐκ ἐξαιρέτως σπανιωτέρα κατὰ τὸν ἀνωτέρω μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Φεβρουαρίου 1877.

(Τ. Σ.) (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Σήμερον ἔφθασαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΓΟΥΣΤΑ-
ΒΟΥ ΦΙΣΧΕΡ τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναμενόμενα
ΟΥΣΤΡΕΙΔΙΑ.

Huitres fraîches de Constantinople.

(B'. 186—4.)

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον θὰ ὑπάρχῃ πάλιν ὡ-
ραιότατον ἀγγλικὸν **ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΟΝ** τῆς Ὑόρκης
βρασμένον, πωλούμενον λιανικῶς εἰς φέτας ἐν τῷ
ἀπέναντι τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης καταστήματι τοῦ κυρίου

GUSTAVE FISCHER

(B'. 187—4.)

ΜΥΡΕΨΕΙΟΝ RIGAUT et Cie

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΓΑΗΣ

Τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἐν Παρισίοις Μυρεψῶν κ. κ. Ῥιγῶ καὶ
Σα διακρινόμενον πάντοτε διὰ τὰς ἀναλοιώτους καὶ ἐπιτυ-
χεῖς σκευασίας τῶν καλλίστων ἐπιστημονικῶν καὶ ὑγιεινῶ-
Μύρων, συνεκέντρωσεν ἐνταῦθα τὰ ἀρίστα τῶν διαφόρων
Μύρων, ἅτινα καὶ πωλοῦνται εἰς κουτία περικαλλῆ.

Εἰσὶ δέ:

Τολουτίνη Ῥιγῶ. Εὐφρόσυνον καλλυντικὸν ὕδωρ ἀναπλη-
ροῦν τὰ ὕδατα τῆς Κολωνίας καὶ τὰ ἄλλα καλλυντικὰ ὀσείδια.

Σαπώρια Μιράνδας. Βάσιν ἔχοντα τὸν ὀπὸν τοῦ κρένου
καὶ τοῦ θριδάκος (τοῦ μαρουλίου,) περιζήτητα διὰ τὴν λε-
πτότητα τῆς εὐωδίας τῶν καὶ τὴν ἀδρότητα ἣν ἐπιχεύουσιν
ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Σαπώρια γλυκερίνης κλπ.

Πορμάδες καὶ Ἑλαια Μιράνδας. Διὰ τὴν διακάλλυνσιν
τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν ἐπίρρωσιν τῶν ῥιζῶν ἔχου-
σιν εὐωδίαν γλυκεῖαν καὶ εὐάρεστον. καὶ συνιστῶνται ὡς δυ-
ναμοτικά καὶ τονωτικά τῶν τριχῶν.

Ὑδατα Κολωνίας. (Eau de Cologne de la mode). Τὰ
μᾶλλον ἐπιζητούμενα διὰ τὴν λεπτὴν καὶ ἀνεξάλειπτον εὐ-
ωδίαν ἣν διατηροῦσιν.

Παχύμυρος (Cold-Cream). Διὰ τὴν χρύσιμον διὰ τὴν πο-
λὴν ταύτην καθότι μαλακόνει τὸ δέγμα καὶ τὸ προφυλάττει
ἀπὸ τὰς ρυτίδας.

Ὑδωρ τῶν Ἀνθέων τοῦ Κρένου. Χρήσιμον πρὸς λεύκα-
σιν τοῦ δέρματος, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν πυρρῶν κηλίδων, τῶν
κοκκινάδων τοῦ δέρματος, τῆς ἡλιάσεως καὶ τῶν ἀκμῶν τοῦ
προσώπου (μπομπίλης).

Φυτικὴ Γλυκερίνη εἰς φιαλίδια. Διὰ σκασίματα τῶν χει-
ρῶν καὶ τοῦ προσώπου καὶ διὰ προφύλαξιν τοῦ δέρματος ἀπὸ
τοῦ ψύχους.

Ἐλεξίριον καὶ πάστα ροδόχρους διὰ τοὺς ὀδόντας. Τὰ
μόνα συσταίνόμενα τὴν σήμερον πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν εὐλῶν
πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀδόντων, καὶ προφύλαξιν ἀπὸ τὴν τε-
ρηδῶνα.

Ἀποστάγματα ἀρωματικά διὰ ρινόμακτρα.

Ἀπόσταγμα Ὑλαγγυλάγγης. Ἀρωμα εἰδικὸν τοῦ Μυρε-
ψείου Ριγῶ, λίαν τερπνὸν καὶ λεπτὸν τὴν εὐωδίαν, ἀποσπᾶ-
σαν τοὺς ἐπαίνους τῆς κομψοπρεποῦς ἐν Παρισίοις νεότητος.

Ἐτι δὲ διάφορα ἄλλα ἀρώματα εἰς κομψὰ φιαλίδια ἥτοι:
*Ess bouquet, Jasmin, Joskey Club, Rose, Reseda Vio-
lette, Mille-Fleurs* κτλ.

Φαρμακεμπορεῖον Κ. Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἑρμοῦ 206

(B'. 84—x/.)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΠΝΩΝ

GENITZE

Τοιοῦτον ἐργοστάσιον ἰδρύθη κατεργαζόμενον ἀποκλει-
στικῶς τὰ φημιζόμενα καπνὰ τῆς Τουρκίας τοῦ Γενιτζέ,
ἀθῶα καὶ ἄδολα.

Ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ αὐτοῦ δὲν φέρει καμμίαν βλάβην,
ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ νόθευσις αὐτοῦ μετ' ἄλλων καπνῶν, ὡς
τῆς Σαμψούντος, Βώλου, ἢ ἑλληνικῶν, ἀπεδείχθη ὅτι εἰσι
ἐπεβλαβῆς εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλως τε τὸ
ἰδρυθὲν ἐργοστάσιον προσφέρει καπνὰ κομμένα καθαρὰ τοῦ
Γενιτζέ καὶ εἰς πολὺ μετρίας τιμὰς.

Πρὸς εὐκολίαν πάντων τὸ ἐργοστάσιον κατήρτισε τρεῖς ἀ-
ποθήκας (Depots). Μίαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ν.
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ, πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης καὶ ἀπέναντι τῆς
Πρωτοφυλακῆς· ἑτέραν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΑΙΒΕΝ, ἀ-
πέναντι τοῦ βασιλικοῦ ἀμαξοστασίου, καὶ τρίτην εἰς τὸ ἐπὶ
τῆς ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ κατάστημα τοῦ κ. Χ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,
πλησίον τοῦ ἀδαμαντοπώλου κ. Στεφάνου.

Ἐν αὐταῖς δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ ἐξῆς εἶδη:

Καπνὸν Γενιτζέ Α' ποιότητος ἡ ὁκτὰ δρ. 16

» » Β' » » » 12

» » Γ' » » » 8

Σιγαρέτα πρώτης ποιότητος κατασκευαζόμενα μετ' ἡμέ-
την 100 ἢ χιλιάς δρ. 30, ἥτοι δρ. 4, 50, καὶ 50 σιγαρέτα.

Δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὰς ἰδίαις ἀποθήκας διὰ τὸ
ἐξωτερικὸν καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας.

Ὁ θέλων νὰ καπνίσῃ ὥραϊον καπνὸν χωρὶς νὰ ἀισθανθῇ
τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν ἃς προσέλθῃ εἰς μίαν τῶν εἰρη-
μένων ἀποθηκῶν καὶ θὰ μείνῃ βεβαίως εὐχαριστημένος ἐκ
τε τῆς ποιότητος καὶ μετρίας τιμῆς τοῦ περιφήμου αὐτοῦ
καπνοῦ.

(B'. 60—i/.)

Ὁ ἐστιάτως ἐλθὼν ἐξ Εὐρώπης ἰατρός Σ. Μούσης κατο-
κήσας ἐν τῇ κατὰ τὴν πλατεῖαν Ψυρρῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀγά-
θωνος Δαλέκου ἐκτελεῖ οἰκᾶδε δωρεὰν **ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ**
ἀπὸ τῆς 1]2 μέχρι τῆς 2 ὥρας μ. μ. κατὰ πᾶσαν Δευ-
τέραν, Τετάρτην, καὶ Παρασκευὴν ἐκάστης ἐβδομάδος.

[B'. 184—6.]

ΑΠΩΛΕΣΘΗ προθὲς δασμὶς τριῶν μενταλλίων ἀπὸ
τὰς Στήλας μέχρι τῆς Ἐκθέσεως. Ὁ εὐρὼν αὐτὴν παρακα-
λεῖται γὰρ τὴν φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ωρας» διότι εἶναι
ἐνθύμημα φιλικόν, καὶ ἀνταμειβήσεται.

[B'. 185—6.]

Νέος τις ἔμπειρος καὶ τίμιος ζήτη **ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ**
παρ' ᾧ νὰ ἐργάζηται. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ κουρεῖον
τοῦ κ. Παναγιώτου Φιλιππίδου.

[B'. 178—6.]

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ (Μπιλλιαρδό) ἀρίστης κατα-
σκευῆς κομισθὲν ἐκ Παρισίων πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμὴν.

Ὁ ἔχων ἀναγκὴν τοιοῦτου δύναται νὰ τὸ ἴδῃ εἰς τὴν οἰ-
κίαν Τσαβέλλα κατὰ τὸ ἀναδρυτήριον, ἔνθα ἡ ἐμπορικὴ
Λέσχη.

(B'. 83—x/.)

Εἰς τὸ ὑλοπωλεῖον τοῦ κ. Δημητρίου Καλλιοντζῆ (ἑδὸς
Αἰόλου ἀριθ. 116) πωλοῦνται **ΕΛΑΙΑ** Κηφισίας καὶ ἀ-
γουρόνδας τῆς Κορρώνης, ἅτινα εἰς τὴν γεῦσιν εἶναι ἡδύτα-
τα καὶ εἰς τὸ κανόλι καίονται μέχρι τῆς ἐπαφῆς τοῦ ὕ-
δατος οἱ βουλούμενοι προσελθέτωσαν.

[B'. 133—στ.]

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ.